

**Ž
a
i
m
6
9**

**Zachraň mě, můj Bože, vody mi pronikly k duši!
V bahině hlubiny se topím, není na čem stanout,
do hlubokých vod se nořím, dravý proud mě vleče.
Volám do umdlení, hrdlo zanícené, Božia vyhlížím,
až zrak mi vypovídá.**

**Víc než vlasů na mé hlavě je těch, kdo mě bez
důvodů nenávidí; zdatní jsou, kdo umlčet mě chtějí,
zrádci nepřátelé! Co jsem neuchvátil, mám teď vracet.
Ty znáš, Bože, moji pošetilost,
čím jsem se kdy provinil, ti není skryto.**

**Kvůli mně však ať se nemusejí hanbit,
kdo složili svou naději v tebe, Panovníku,
Hospodine zástupů, ať kvůli mně se
nemusejí stydět ti, kdo tě hledají,
Bože Izraele! Snášim potupu přec kvůli tobě,
stud pokrýl mé tváře.**

**La cizího mě mají mí bratři,
cizincem jsem pro syny své matky,
neboť horlivost o tvůj dům mě strávila,
tupení těch, kdo tě tupí, padlo na mne.
Postil jsem se, vyplakal si oči,
ale v potupu se mi to obrátilo.
Oblékl jsem si žíněné roucha
a stal se pro ně pořekadlem.**

**© mně klevetí, kdo sedávají v bráně,
píjani si o mně popěvují.
Ale má modlitba spěje, Hospodine,
k tobě, je čas přízně,
Bože nejvyšš milosrdný, odpověz mi,
věrný dárcce spásy,
vysvoboď mě z bahna, ať se neutopím!
Kéž jsem vysvobozen z rukou těch,
kteří mě nenávidí, z hlubokých vod.
Ať mě neodvleče dravý vodní proud,
ať hlubina mě nepohltí, ať nade mnou
studnice nezavře ústa!
Odpověz mi, Hospodine, vždyť tvé
milosrdenství je dobrotivé, pro své
velké slitování shlédni na mne,**

**neskrývej tvář před svým služebníkem,
když se soužím, pospěš, odpověz mi,
buď mi blízko, zastaň se mne,
vykup mě kvůli mým nepřátelům!
Ty víš, jak jsem tupen, ostouzen a haněn,
máš před sebou všechny moje protivníky.
Srdece potupou mi puká, jsem jak ochrnutlý.
Ať soucit jsem čekal, ale marně;
na ty, kdo by potěšili - nenašel se nikdo.
Do jídla mi dali žluč, když jsem žíznil, dali mi pít ocet.
Jejich stůl se jim staň osidlem a tēm,
kdo jsou s nimi zajedno, buď léčkou.
Dej, ať se jim zatmí v očích, aby neviděli,
jejich bedra ustavičně zbavuj síly.
Vylej na ně svůj hrozný hněv,
tvůj planoucí hněv ať postihne je.
Jejich hradiště ať zpustne,
v jejich stanech ať nebydlí nikdo.
Neboť toho, kterého jsi ty zbil, pronásledovali,
vypravují o bolesti těch, které jsi proklál.
Sečti jejich nepravosti, ať před tebou nejsou spravedliví.**

**Nečít jsou vymazáni z knihy živých,
nezapsáni mezi spravedlivé.
Jsem ponížen, bolesti se soužím,
avšak hradem je mi, Bože, tvoje spása.
Písní budu chválit jméno Boží,
velebit je budu díkyvdáním.
Hospodin to přijme raději než býka,
býčka s paznehty a rohy.
Pokorní to spatří a budou mít radost;
kdo se dotazujete na Boží vůli, okřeje v srdci.
Vždyť Hospodin ubožáky slyší,
nepohrdá svými, když jsou uvěznění.
Ať ho chválí nebesa i země,
moře se všim, co se v nich hemží,
neboť Bůh zachrání Sijón a zbuduje judská města;
budou tam sídlit a je mít ve vlastnictví.
Potomstvo jeho služebníků je bude dědičně držet;
budou v nich bydlět ti, kdo milují jeho jméno.**